

Jego obecność i to On dodaje nam nieustannie odwagi do podejmowania trudów związanych z dobrym przeżywaniem życia i powołania. Przypominają nam o tym złożone przez nas śluby i przyrzeczenia.

➤ **Wspólna modlitwa**

Pomódlmy się wspólnie, abyśmy z odwagą podejmowali nasze codzienne wezwania:

1. Módlmy się za całą naszą parafię, aby wszyscy wierzący z odwagą włączali się w wydarzenia, podejmując różne posługi przyczyniające się do budowania jedności.
2. Módlmy się za chrześcijańskich małżonków, aby nie lękali się przyjąć i wychować potomstwo, którym Bóg ich obdarza.
3. Módlmy się za członków naszej grupy sąsiedzkiej, abyśmy mieli odwagę dawać świadectwo o wielkich dziełach, które Pan czyni w naszym życiu.

Spontaniczne wezwania uczestników

- Na zakończenie: *Ojcze nasz ...*

3. POTRZEBNE NAWRÓCENIE I ODNOWA ŻYCIA

Uświadamiając sobie, że nie zawsze odważnie podejmujemy wyzwania, by stać w prawdzie, by poddawać pod osąd innych (współmałżonka, przełożonych) swoje wątpliwości, decyzje, a tym samym z odwagą realizować Boży plan, zastanówmy się, co możemy zmienić.

➤ **Podzielmy się naszymi obserwacjami**

1. **Co może mi pomóc odważniej podejmować wyzwania mojego stanu, skąd mogę czerpać moc ?**
2. **Jaki to będzie miało wpływ na moje życie i życie mojej rodziny i wspólnoty parafialnej.**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

- **Zobowiązania:** podejmujemy zobowiązania indywidualne i wspólnotowe – razem określamy, co podejmiemy do następnego spotkania.

➤ **Określenie daty spotkania**

➤ **Modlitwa na zakończenie**

Dobry Ojcze, pomóż nam pokonać nasze lęki. Naucz mężnego mierzenia się z przeciwnościami życia. Daj nam odwagę wiernego trwania w powołaniu. W chwilach trwogi daj nam usłyszeć Jezusowe: „Nie lękaj się”. Prosimy o łaskę umiejętnego i owocnego niesienia krzyży, związanych z obranym przez nas stanem, razem z ukrzyżowanym Panem, aby stawały się dla nas miejscem jednoczenia się z Tobą. **Amen. Ojcze nasz...**

Konspekt Październik

2. Październik – Sakramenty małżeństwa i kapłaństwa uczą odwagi w podejmowaniu codziennych wyzwań

➤ **Wprowadzenie**

Kolejne nasze spotkanie w nowym roku formacyjnym zaprasza nas do dostrzeżenia, że sakramenty małżeństwa i kapłaństwa są inspiracją do odważnego podejmowania codziennych wyzwań, będących konsekwencją wyboru drogi życia.

Prosimy, by Duch Święty umacniał naszą odwagę w odpowiadaniu na Boże zaproszenia do nas kierowane. **Pieśń: Przyjdź Duchu Święty ja pragnę ...**

➤ **Dziesiątek różańca i wezwanie wstawiennictwa patrona Rejonu**

1. SYTUACJA

W naszej codzienności często zmagamy się z sytuacjami, w których musimy podejmować ważne, ale i trudne decyzje. Jest to niezależne od tego, czy żyjemy w małżeństwie, kapłaństwie, życiu konsekrowanym, czy też samotnie. Wiele z nich zakłada ryzyko i wymaga od nas odwagi. Mogą one dotyczyć różnych aspektów naszego życia, ale często zależą od wybranego przez nas stanu życia. Na przykład w małżeństwie trzeba nam poszukiwać tego, co pomaga budować więzi rodzinne. Wymaga to nieraz porzucenia pewnej stabilizacji zawodowej, by mieć więcej czasu dla najbliższych; zostawienia mojego upartego trwania przy swoim, by usłyszeć zdanie innych, itd.. Pojawia się obawa, czy dam radę, czy nowe wyzwania nie są za trudne, czy zaspokoją nasze potrzeby. Ale czasem czujemy, że zmiana jest konieczna. Umocnieni łaską sakramentu, a tym samym obdarzeni wsparciem bliskich sobie osób, odważnie możemy podjąć to wyzwanie. Podobnie dzieje się w życiu kapłańskim i zakonnym. Oddanie się na wyłączną służbę Bogu,

poprzez święcenia kapłańskie czy śluby zakonne, nie zwalnia z codziennych wyborów, które często wymagają odwagi wejścia w nową sytuację, w nową parafię, nowe obowiązki, relacje, itp. Kiedy nie podejmujemy tych wyzwań nie rozwijamy się, marnujemy talenty, którymi Pan nas obdarza. Sakrament kapłaństwa czy profesja zakonna świadomie przeżywane dodają odwagi i pomagają trwać na obranej drodze.

➤ **Pytania**

1. **Dlaczego w codziennym życiu czasem brakuje nam odwagi, by konfrontować się z problemami związanymi z obowiązkami stanu i próbujemy od nich uciekać ?**
2. **Jakie są konsekwencje takiej postawy ?**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

Podsumowanie:

Różne życiowe trudności powodują, że zniechęcamy się, czasami przestajemy myśleć racjonalnie, a do głosu dochodzą emocje. One bardzo zaciemniają nasze widzenie. Sprawiają, że drobne trudności urastają do rangi problemów. Często brakuje odwagi, by przyznać się do błędu, by wycofać się ze źle podjętych wyborów czy decyzji. A przecież prawda wyzwala, a szczerze przyznanie się do błędu kruszy serce, odbudowuje relacje.

2. ŚWIATŁO SŁOWA BOŻEGO I NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Dzisiejsze słowo z Drugiego Listu do Tymoteusza ukazuje nam, jak mamy podejmować nasze powołania, co jest nam pomocne na tej drodze. Natomiast słowa papieża Franciszka wskazują, z jakiego źródła mamy czerpać, by odważnie kroczyć po drogach, na których postawił nas Bóg.

2 Tm 1,7 – 10 *Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga! On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. Ukazana zaś została ona teraz przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który przewyciężył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię.*

Papież Franciszek AMORIS LAETITIA 321. „Chrześcijańscy małżonkowie są dla siebie nawzajem, dla swoich dzieci i innych domowników, współpracownikami łaski i świadkami wiary”[383]. Bóg

wzywa ich do przekazywania życia i opieki. Dlatego rodzina „zawsze była najbliższym «szpitalem»”[384]. Opiekujmy się sobą, wspierajmy się i pobudzajmy nawzajem i przeżywajmy to jako część naszej duchowości rodziny. Życie małżeńskie jest uczestnictwem w owocnym dziele Boga, a każdy jest dla drugiej osoby nieustanną prowokacją Ducha Świętego. Boża miłość objawia się „żywymi i konkretnymi słowami, poprzez które mężczyzna i kobieta wyrażają swoją miłość małżeńską”[385]. Zatem dwoje są nawzajem odbiciem Bożej miłości, która pociesza słowem, spojrzeniem, pomocą, pieszczotą, uściskiem. Dlatego też „pragnienie tworzenia rodziny to postanowienie, by być częścią marzenia Boga, decyzja, aby marzyć wraz z Nim, odwaga uczestniczenia w Jego budowaniu świata, odwaga tworzenia z Nim tej historii, budowania świata, w którym nikt nie czułby się samotny”[386].

Papież Franciszek – pielgrzymka do Ziemi Świętej 2014r. Przyjaźń Jezusa wobec nas, Jego wierność i miłosierdzie są bezcennym darem, który nas zachęca nas do kontynuowania z ufnością naszego kroczenia za Nim, pomimo naszych słabości, naszych błędów i naszych zdrad. Ale dobroć Pana nie zwalnia nas od czujności przed kusicielem, grzechem, złem i zdradą, które można napotkać także w życiu kapłańskim i zakonnym. Dostrzegamy dysproporcję między wielkością powołania Jezusa a naszą małością, między wzniosłością misji a naszą ludzką słabością. Ale Pan, w swojej wielkiej dobroci i swym nieskończonym miłosierdziu zawsze bierze nas za rękę, byśmy nie utonęli w morzu paniki. On jest zawsze u naszego boku, nigdy nie pozostawia nas samych. Nie dajmy się więc zwyciężyć przez strach i rozpacz, ale z odwagą i ufnością idźmy naprzód na naszej drodze i w naszej misji. Jesteście wezwani, drodzy bracia i siostry, by iść za Panem, z radością w tej błogosławionej Ziemi! To dar i odpowiedzialność.

➤ **Podzielmy się spostrzeżeniami**

1. **Jaką konkretną pomoc otrzymujemy na tej drodze czy to w małżeństwie, kapłaństwie życiu w samotności?**
2. **Jakiej postawy oczekuje od nas Bóg, dając nam pomoc w realizowaniu naszych powołań?**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

➤ **Podsumowanie**

W dzisiejszych rozważaniach możemy odkryć, że na naszej życiowej drodze nie jesteśmy sami. Sam Bóg kroczy z nami, przez wiarę możemy odczuwać